

Előfizetési ár:

Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

Félévre 3 frt — kr.

Felelős szerkesztő, kiadótulajdonos:

SZÁVAY GYULA.

Főmunkatárs:

GERŐ GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Teleky-utca 20. sz.**Megjelen minden vasárnap.**

A dal.

— A pécsi dalegylet tiszteletére. —

Győz az erő a nyers erőn, a testen,
A kiművelt ész győz a léleken.
De szív fölött a nyers erőnek, észnek
Közös munkája is sikertelen.
Szív ellen szívnek van csak fegyvere,
Harcolni is csupán ő tud vele,
Ő szüli és viszont beléje hal, —
Érette harcrol, véle él: a dal.

Egy dal az ember élte; már a bölcsőt
Az anya lágy dallal ringatja el;
Az altató dalt még alig feledjük:
Szerelmi dalra gyúl már a kebel.
Tűn az idő, még ráemlékezünk,
S a régi dalra hevül kebelünk,
De nemsokára áll a ravatal,
S bucsúztatóul zeng — halotti dal.

Dallal köszönti párját a pacsirta,
Pásztortűz mellett szól a fuvola,
A templomokban ájtatos hívőknek
Zeng Istenünkhöz föl buzgó dala.
S ha a halál már lezárja szemét,
Kiséri a hívót reménye még,
Hogy idvezülve mennybe jut haza,
S ott is dalt zeng — az angyalok kara.

Hányszor segített zászlót győzelemre
A lelkesülten zengő harczi dal.
Hány Tyrtäus dicsőült meg a harcban,
Emlékük örzi hány nagy diadal?
Feledhetnök-e a tárogatót,
Rákóczyaknak győzelmet adót?
Nincs-e Petőfinknek példája itt:
Kard vágta ketté lantja hurjait!

Ledönt sokat a korszakok viharja,
Feledtető sirt, hajh! sok nagynak ás.
Eszmék nagy harcából kis dal marad csak,
S e dalból kél ki a feltámadás.
Szabadságharcok tiltott kis dalát
Szellők hordozzák hegyen völgyön át,
Lassankint minden azzal lesz tele,
S kezd fúni egy újabb vihar szele.

Kik a magyar dalt, messze útra kelve,
Bemutattátok külföld népnek,
Hogy megismerjék nyelvében s dalában
Árpád népét, — üdv nektek pécsiek!
A hármás hegy- és négy folyós haza
Tárt karokkal vár titeket haza,
Nincs annyi fény itt mint volt tán amott,
De magyar dal köszönt: „Isten hozott!”

SZ—Y GY—A.

Tere-fere.

Gyász és öröm.

Pápán a kastélykert tündéri világításban, ágyuk dörögnek, öröm mindenütt: egy Eszterházy született. Ugyanakkor a tatai kastélyra felvonják a fekete lobogót, megszólalnak a harangok, gyász van mindenütt: egy Eszterházy halt meg.

Az első kapavágást a vízvezetési munkálathoz megtette a gróf-főispán. A kasza-kapakerülők ezért azt az éleztet sütötték rá, hogy már most a lesz keresztapja a víznek s vízzel keresztelt boroknak.

Olyan derekasan tette meg főispánunk azt a kapavágást, hogy igazán gratulálnánk, ha másutt is, például a képviselők között tenne egypár kapanyél-vágást.

Talán sikerülne felfrissíteni egy kissé a nemes gyülekezetet. Nagy dolog lenne ugyan, de hát bizunk benne, hogy nála talán még a kapanyél is elsül.

Ugyancsak jól van mostanában összeboronálva a „Györi Közlöny“. Vas-következetességgel elejétől végig györi a lap. Látszik, hogy Vas Borona igazgatja földjét.

Hanem Borona bátyánk Forgó Széllal ne tréfálkozzék! Nem szokás szél ellen boronával menni. Az pedig kerekén kimondva nem igaz, hogy Garabonczias Diák Badacsonyan holmi költészetes ambróziát szítt volna. Valódi badacsonyi szítt mindig!

Veszprémben „nőgyűlöllő-egylet“ alakult, s amint halljuk, annyi tagja van már, amennyire nem is számítottak. Nem tudjuk, kik röstelhetik jobban, a veszprémi nők-e vagy a férfiak?

Az ugynevezett „kiadatik bizottság“ ülést tartott a multkor, hogy határozzon, valjon a város mennyiben járul hozzá a vízvédelmi munkák költségeihez. Hát az első ülésen arra kérték meg a főispánt, hogy majd egy hét múlva határozassanak. Jól van. — Egy hét múlva szuszognak, szuszognak a honatyák, egyszer csak föláll egy s arra kéri a főispánt, hogy menjen ki, mert másképp nem lehet határozniok. Jól van. A főispán elment. — Hanem már most nemsokára megérjük azt, hogy be sem eresztene senkit, mikor ottbenn Vaskalapos Dénesék trafikálnak. — De már akkor talán inkább őket nem kell odaeresztetni!

Tisza Kálmán megbukott a ref. egyházi gondnokválasztáson. Neheztelve emlegetik a kormánylapok, hogy az ellenzék Tisza bukását mennyire kiaknázza. Korántsem! Inkább állását aknázza alá.

Azt mondják, hogy a magyar faj fogy. No, nem tudom, hanem annyit mondhatok, hogy a velünk rokon Kunok szörnyen szaporodnak. Megolvastam, épen a száztedik Kun van a hivatalos lapban, aki azelőtt mind Kohn volt. (Hanem azért a magyarok nem szaporodnak!)

Mondhatnak minden rosszat a budapesti csöcselékre, mind igaz. Hanem egy bűn még sincsen benne: a hiúság. Különben nem törtek volna össze minden tükröt.

A világ anagramm; az élet telegramm; a halál epigramm.

Gimpel fetter a kravallról.

Tiznó gutyo motyor! tiznó herdek pujk pölim mint a getöd! Mid csinadatok! Ety roblázs, és kinek asztada roblázs? Ety olyan empernag, akinek nefe fan Oesterreicher. Asz egy tücső nemszed nefe van! Aszdat fan asz enyim uaty zerencsem, hoty elfoktak rabló között sidó izs, elfoktak motyor izs, nem kipe-szelhetitek makátokat etymásra! Mosdan halkasádok, mit peszil a müvelt gülfölt: agi fan asz én intim porádom a fetter Dummkopf, mek a fetter Oxenhax, mek a töbi! Gelsz nekiteg czüffilizáció, és ming fokunk teketeked czüffilizálni mit Xamtmonarchie unt Reich-rath.

Herdek pujk pölim!

A GRAJSZ SCHOLOMON a manipuláns örmester ór.

Kükürütz Siga: — The Scholomon, mangyál nekhem, miért kherölöd the mindig a her fon ezredes orat, hodj ne thalálkozzál vele?

Scholomon a Grajsz: — Thodod Siga, the nem értesz aztat. Közthönk scharzsik között jakran van feszölt viszony! — Khölönben ő nem lovagiasch és párbajkhepesch ember, mert a moltkor kiötötte a számbul a szivart és nem kherete elégtétel tölem!

Cholera nostras.

A mi cholera egészen más, mint amit Egyiptomból behurcolnak. De nem kevésbé veszedelmes és egyre nagyobb tért hódít. A Garabonczis siet azért leírni a cholera nostras kórtüneteit:

E nyavalya abban nyilvánkozik először, hogy a nyavalyás nagy vágyat mutat a czim, rang s egyéb czafrang után, mi őtet később egészen elvakítja. Sok fejfájást okoz, s utána a foga fáj. Az iskolát tökéllal ütött fejjel elvégezvén, a czafrang után szíve, orra vérzik. A nyavalya most rapid és hatványozott alakban jelentkezik: országgyűlési képviselőséggé fajul; torka beszűkül, a jobboldali padok felé forgatja zemeit, orrot kap; kibuktatják. Végre fejétőre áll, derekát beadja és kimulik szörnyű mardosds közt Tisza lábainál.

Vas Boronához.

Szerkesztőnek hias' elég jó
Tanfelügyelő lennél te,
Essem ágában sincs hát, hogy
Megszóljalak talán érte.

De annak a boronának
Fogai oly ritkán állnak,
Hogy kőszótták helye volna
Még a „bölcseleg fog“nak.

FORGÓ SZÉL.

Targonezás Matyi és Röndörző Muki az dolgok soráru.

— Az művelt hordár: — Budapestén iszonyu rendellenzék történvén, amit csak most veszek észrevételül. Vajjon fenntisztelt Muki kebelbarátom árulja elő nézleteit e tárgyban részemre.

Röndörző Muki: — Úgy köll nekik, az pestieknek, mer mindéig minket bántottak az Ujságokba. Most mögmutassuk, hogy mit tudunk mit sé. Mer, tuggya, ha az nasságos Kapitány aszongya, hogy „Muki, az ebadtát“, én mög tovább adom, hogy rönd lögyön, mer fene fenét öszik, „az ebadtát is“, akkor rönd csinyalódik maga-magátul, hacsak hogy nincs valaki, aki mögzavarja. Mer mink tuggyuk a módját. Vót itt a múltkor ojan zabargás, hogy a pesti csak Kismiska ahol, mégis elcsinyátuk. Mer két kofa öszszeveszött még is dögönyözték egymást. Ott is vótam; úgy nevettem, majd a gyomrom kiszakadt. No, hát az én fejemhöl is vágta valamicskét, de akkor mán én is elkajátottam magamat, „ejnye fene fenét ögyön, lösz itt rönd?“ Arra csak neköm estek; én elszaladtam, hanem azé lött foganattya a szavamnak, mer másnap arra néztem, hát telles rönd vót mán mindenütt. Így tűnik ki, hogy a röndör mit tud, mit sé!

Aszongyák, tapéntattal kö eljárni. Fenét sé ér! A múltkor is, hogy a Czekla Juczit tapéntgatni kezdtem,

hát a Duhaj Marci ódalba vág ám. Mondok, Marci né üss, mer bécsukatlak, az ebadtát! No itt is lött foganattya a szavamnak, mer még égyet-kettőt rám vágott, de utóbb is elhagyta, mer belefáratt!

ARSZLÁNBÖRBE.

— Láttá már ön, Alfréd ur, a „Daniseffek“et?
— Nem, nagysád, azokat a sneffeket még nem láttam!

Garantirozott hírek.

× A „Palesztinia“ könyvnyomda, mint halljuk, a következő művek kiadását eszközlí legelőbb is: „Tisza-Eszlár martyrjai“, írta Szaboleser Miksa; „Eszmecsöpek“, köpkölte Buxbaum; „A lóvá tett eklézsia, vagy a sakterrá lett református pap“, írta Erneyi Károly.

⊙ **Thaisz Elek** budapesti főkapitány az utóbbi zavarokban tanusított derék magatartásaért koronás érdemkeresztet kapott.

♀ **Szenzációs.** Egyik polgártársunk szeretetreméltó fiatal neje tegnap este *méreg által* vetett véget a patkányok garázdálkodásának.

* **Kitüntetés.** Handländer Dóri volt handlé és jelenlegi főszerkesztő urat igen szép kitüntetés érte; tisztelői egy elefántesontból készült, szilárdan kiállított sűrű-fésűvel s két font mosdószappannal lepték meg nevenapján.

A BALATON MELLÉKÉRŐL.

Rossz az, mikor az ember a nomennal oment hord magán. Lehet-e a Balatonon rosszabb hangzású név, mint Garabonciás Diák? Nem. Pedig engem ezen a néven szólítottak mindig, úgy, hogy lassankint elszivárgott a falu népe közé, ami sok tünődésre szolgáltatott okot. Egyik azt kérdezte meg átoszággal, „hogyan igazi vagyok-e? Megnyugtatták, hogy teljes mértékben az vagyok. A másik sajnálatra fakadt, hogy kár, mert olyan jó képe van! Hanem azért legalaposan informálódott egy vén anyóka, aki odajött: „már csak megtudja, hogy ez az ifjú csakugyan Garabonciásnak tanul, vagy tán ki is tanult már? Persze hogy kitanult már!

* * *
Badaacsony eddig inkább olyan kedves faluhely volt, ahova csak úgy ismerősökhöz mehetett az ember, azokkal aztán elmulatott falusi egyszerűséggel. Másképp van ez ma! Van egy „szállodá”ja, melyre büszkébbek az ottaniak, mint akár a badaacsonyi nagy hegyre. Aki Badaacsonyba megy, annak először is ezt mutatják meg s csak azután a tulajdonképeni nevezetességeket. Ne mulassza el senki, hogy temenjen, ott láthat (mert rögtön felhívják rájuk a figyelmet) valódi, papirosból készült egy krajczáros szipkákat, rajta eme bekoszorúzott nyomással: „Hableány szálloda Badaacsonyban.” Ebből, ha kedves ember akar lenni valaki Badaacsonyban, legalább 20 dbot el kell hoznia s terjeszteni mindenfelé, hogy ime: „Hableány” szálloda Badaacsonyba. Különbö — tapasztalásból mondhatom — fürdői emlék gyanánt hozni is igen praktikus és kellemes, — már annak, aki hozza.

* * *

Ebben történik a hivatalos fogadás, teszem ha kirándulók jönnek Füredről. Azaz hogy dehogy is a hivatalos fogadás. A szigorúan vett hivatalosság azon tényben nyilvánul, hogy mikor a hajó feltűnik a határon (ami nem történhetik Szivós bácsi tudta nélkül), akkor ő bemegy a házába, lekasztja a duplacsövű puskát meg a két töltött pisztolyát s elsüti künn a parton sorra mind. Ez a hivatalos aktus. Aki ebben nem részesül, az nem kedves vendég, az „fogadva” nincs, bármily czeremóniák tétessenek is jóval alább a „Hableány”-nál. Különbö azt megjegyezzük, hogy ennél a Hableány-nál kitünően étkezhetnek a kirándulók, különösen azok, kik kitünő elemóziát hoztak magukkal. (Maliczia nélkül mondom.)

* * *
És én meg csak beszélek itt össze-vissza s hálátlanul meg is feledkezem arról, amivel lépten-nyomon találkoztam, ami megemlítésre méltó szörnyen! Ertem a „nyolczvanadik.” A kedves vendégeket ott nemcsak hivatalosan „fogadják”, hanem méltóképp traktálják is, azaz „nyolczvanadiki” badaacsonyival. Abban az évben nagyon jó bort szűrtek a hegyen, arany a színe, tűz az anyaga. Aki abból iszik, csettent utána nyelvével, ha mindjárt az illendőség rovására lenne is! Már el kell képzelni, hogy mi ezt a tüzet fogyasztottuk egyremásra; csoda (s a mi érdemünk), hogy ott a kialudt vulkánok között mi nem alakultunk át tüzhányó hegygyé!

Mikor az ember így a tüzről beszél, szinte kívánná utána a Balaton hűs vizét. Ráereszkedném, de nem merek, borus az idő, zöld a háta, — majd jövőre.

A hatás.

Lótás-futás egész napon,
Bálba készül a leány;
Fodrász, szabó sürgölődnek,
Szolgálatkész mind, a hány.

Ékesítik, cziczomázzák,
Fogy a nagy ékszerrakás.
Jó mama szól: így, meg úgy tégy,
Hogy nagy legyen a hatás.

Eljön az est, ő megjelen,
Nem is bántja lámpaláz;
A teremben mindenfelől
Száll feléje a fohász.

Felsohajt ott száz gavallér,
Mind a száz ekként eped:
„Oh, ha birnám eme drága,
Eme szép — ékszereket!”

Kritikus.

A hangvezetés.

Phy s i k a - t a n a r: — Csak tessék megpróbálni! Ha egy szelbőrt a padra teszünk, aztán felülnék is a padhoz illesztjük — a helyegést hallani fogjuk.

Pa g a t P. (egy szél zálogjegyet a padra dob): — Tanár ur! én semmit se hallok! (Faktum.)

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hű nászok tanálkozása.

— Látott é már gyesznót kotlani.
— Mán dehogyis láttam!
— Pejig van a resteglácziójába!
— Acs csak főtanállás.
— De bizony ott van, mer egy ur monta, hogy hozzanak gyesznót kotlót buborkával.

Az első kapavágás.

— Vizvezetőkes ballada. —

Harmincz vizhős Kiskútra tart,
Vizet kapálni kész,
Harmincz nemes viztárs között
Khun a kemény vizész.

Mind hősök ők, igazgatók,
Apjuknak gyermeki,
Mint vizkapás küldötteket
Választmány küldte ki.

Kiskúton, a kútgém előtt
Megállnak zordonan,
Kezökben a kapa nyele,
Mely elsülhetne, van.

S szól háj közül hátuk mögül
Vaskalapos Dani:

Rút ujjitók, hát Viz mián
Födét kell bontani?

A harmincz arra szót se szól,
Csak némán összenéz,
Harmincz viztárs közül felel
Khun a kemény vizész:

„Nem úgy Dani! hasadra, nem,
A rút itten te vagy,
Te tetted azt, hogy e helyen
A víz hiánya nagy.

Ötven perczentes pótadót
Ez a nép ád neked,
És még vizet sem ád neki
Zsebbedugott kezed.

Csak akkor lépsz ki sikra ha
Rétet kiadni kell,
Vagy közpénzen jól tenni a
Komád gyermekivel.

Ha érdekel: nem késel egy
Tűnő pillanatig, —
Közjő mihelyt szóbakerül:
Alszol s „kiadatik.“

Vagy megtanítod mozgani
Nehézkes hájadat,

Vagy a zöld asztalok közül
Elczipeled magad!

De tudd meg, hájgombóc, neked,
Kinek mindene gúny:
Nem hajt fejet, nem tart veled
Egy Hédervári Khún!“

Szóllott bátran, inkább Dani
Fejéhez vágni kész,
Semmiut letenni a kapát,
Khún a kemény vizész!

S a néma légbe nem vegyül
Csak legkisebbke zaj,
De a harminczak ajkain
Kél helyeslő moraj.

Nem is lön ott szokás szerint
Most óriási per,
Vaskalapos szuszogni is
Csak kételkedve mer.

S áll ott Khun, sujt a kapa,
A nap biborba vész,
Kapavágást így tette meg
Khún a kemény vitéz.

Hon Gitarró János.

Báró Firtli — félvállról.

— Jól van, jól, öhegem! Megemlegeti maga még
azt, hogy báhó Firtlinek nem adott kölcsön!

— Báresak azt ne khellene megemlegetni, hodj a
báró Firtli oreságnak valamikor adtham külesön!!

Dal-mő-felfordítások.

Énekli a szerző: Knofelblüh Max,
csikós a palestiniái posztán.

A gallyai faluvégen
Három csillag van az égen;
Én is oda való vagyok,
Ahol az a három csillag ragyog.

Drauszn gáncz am end fin mókem
Glánczn séne dráj kajchóvem;
Dart gèhèr ach ách hí, thütsz
mach fâr e fârdn pflánczn,
Vü de séne dráj kajchóvem glánczn.

SZERELMI LANTOLÁS.

Vallomás.

Szerettem és szeretem is
Teljes szívvel és lélekkel.
Rá gondolok szüntelenül:
Késő este, kora reggel!

Ő érette élek-halok.
Mert szeretem, mert imádom:
Ilyen hévvel talán senki
Sem szeret e nagy világon!!

Pedig tudom, pedig érzem:
En tőlem az csupa hőbort.
Hogy oly kimondhatatlanul
Szeretem a — finom ó-bort.

ISZ ÁKOS.

Faktum.

A szabadhegyi tűzhöz Dóri is kikutyagolt. De bejövethet már szűk volt a pejsli. Furakodott ide is oda is, hogy potyakocsit kaparíthasson. A sok közül egy ur meg is ígért neki legalább annyit, hogy a vámig behozza, de azon túl nem viszi vele a városon végig (!)

Még egy ur volt ott, akit még Dóri meg nem üldözött. Ehhez is hozzá fordul, s nem mint más ember tenné (ha egyáltalán tenné) hogy: szépen megkérné, hogy hadd mehessen vele, hanem ilyen jellemző módon kéri fel őt:

— Gyűjjön be — velem!

Tzompó Miháj levele Tsörge Ádánynak.

Mélen tisztös nászom.

ezöm Sor belül levébenn hálláisten kilőtt az Hideg kutyasor ám e Nászom? heábon is Mondgya a Szákiné, mer Más orvos nem lévény mindez a falu-Bába, ho ttürgye kee Miháj türgye. no türtem is má az Ungujomatt! De majd ű iszzót mög eztetet kenyögetni, no, Szintén nyögdiéstem az Kezelyi alatt. mer aszongya: e hhaszná tsak keenek mög az hántató. Így.

De ördög teziró Gassa vigig azé tsak rázott ám furtunfurt a Hideg mind a Kotszonnya, Ehun van e má

a Tudomány sé segitt ralytam. főzzél juczi mondok hozzá főzzél ekkis mákos dödöllét de iká Több lögyék, ha má a Zsirt nem is kémeled há Rittig ettü Kigyó gyulltam Nemheábon ho' nmem salynátom az Fogajimatt mer mondok e' jjó?...

azonképpen Egisigben eemöntem: mer mongya ám a gyerök hogy a Maorba egy uj módi Gépmasina reflektálódzik amijent kee édös Apám sase látott. no asztotat mögnizöm Há nem látok ám befogga e'llovatt se Egyéb mintaz András filyam vellázott türü meg Eppár fehirnip, Ejnye fékom fenéje há mi halytja az Kerekit mer a' vvót Több is: ki fogas, ki mög amoan. aszondgya a Zispánur ho' g g ő z? allöhet mer tom mer arrú van tapasztallásajim, hogy az a Zembört is meghalytja Dehát akkor mér ho' k k i p i p á l j o ez a gépmasina ott fönn a csivijin? oh mihál iszen a' csak füst, akki má nöm köllvény iszzót megin. ejnye ejnye Tudtam én aszt: de fenyé is Gondúta. Hanem ki hiszi Kise? eeczó tsak megát és addig el se indutt meg köllött Itatnyi itet mög olkor-olkor dobtak is Bé nekilye ennyi ojan fekete forma Itel vót mondok Eleveny ez: ha szászszor mögdöglött is no ezenjokat kévánom hálláisten ünéküllük is csalárgyábonn tanájjo én!

Tzompó Miháj.
sallát tollammal.

Garabonczias muzeumából.

Névjegye.

(Eredetije egy budapesti gyorsajtónyomda kirakataban.)

Nagy Mari Antónia
nemes születés.

*

Tüzifa-raktár. Knauz F. áruló.

(Budapest, Wesselényi-utca.)

*

Protokollált poézia.

Lakos Lajos. lakatos.

(Budapest, Kalán-utca.)

*

Levélezim.

T. cz. Gosztongyi Jósef nek trijeszt

3 batalyon 44 dik ezred 11szék
Trijeszt Kinesz Kaszárnyában

Trijeszt
u. p. Olaszország.

Furcsaságok.

— A fölség intézeti megbízottja. —

Hogy ki e magas állásu személy, arra megfelel az alábbi levél, melyet ő fölsége intézeti megbízottja:

Tisztelt Jegyző úr!

Azon intézetnek melynek én a megbízásából itt helylyezve vagyok, annak alapítója pedig Cs: kir Apostoli Ő felsége a király. — s nevében felhívom önt hogy a további keletlenlégek ki kerülés tekintetéből is önnek ezen dolgok felet semi féle okoskodása se legyen a felekkel ezen túl; (hogy ezt kap azt kap, egy garasts ekap) hanem a mi önnek általam elejbe fog adadni tesék teljesíteni.

Pápán 881. XII/14

H. F.

mint Ap: cs kir fölség intézeti megbízottja.

Mire a tisztelt jegyző ur H. F. eszének hiányzó kerekére tevén észlést egy minden valószínűség szerint nem hízeltő levélben, arra feleletül jött im ez:

Tisztelt jegyző ur!

Folyó hó 16-án hozám intézett becsstelen levelezési lapját megkaptam! a melyben stb.

S hogy én fölöttem nagyot nevetett azon legkiseb foundorkodást sem észlelek magam körül; mert hiszen nevetet ön maga felet, s hogy tölem az az felszólításomra megijedt neijedjen meg. — mert az én felszólításom csak a felek és ön érdekében történt, tehát ön ezt felfogni azon. (Dúreán kapacitás) az az vastag felfogási elméjével nem tudja meggondolni én azonban arról nem tehetek stb.

H. F. stb. stb.

Zöldségpiacz.**Bucsuzó!**

Se pénz, se posztó;

Bucsuzik a szinlaposztó.

Működésünk befejezván,
Pályákon át futottam én;
Azért jövök most önökhöz,
Nyitva ajtót vidáman:

A szinlaposztó!

Ha eső van börig-ázik,
De dolgában nem hibázik;
Megemeltvén kalapját,
Kézbe adja szinlapját

A szinlaposztó!

Sokszor voltam bagyadt s taradt,
Széjjel rúgván jó csizmámat;
Oh tüdjátok pártfogóim,
Hogy ezuttal mit óhajtok:

A szinlaposztó!

Nem kell nekem százaz bankjegy,
Vágyom oly messzire nem megy;
Megelégszem kevéssel — — —
„Egy pár lengő egyessel.“
Örök tisztelőjük

A szinlaposztó.

(Borzosztó!)

Szerkesztői levélhordó.

B., Győr. A János bácsi bizony második gyermekkorba esik már. Holmi saktergyerekek balekjává szegődik, azok aztán kergetik az öreget vezérezikkes vesszőparipán pillangók után. S az öreg, csak-hogy még egyszer gyerekjátékba keveredjék, inkább tiszteletreméltó hivatala tekintélyét szabdalja fel sárkánynak, s azzal játszik öreggyerekes meggondolatlansággal. Bizony, bizony: keserű lesz a tanulság s késő a megbánás! — **Zulu.** Bárha ismeretlen ánya-asszony iránt teljes tisztelettel viseltetünk is, ezt a kis verset mellőzzük. Szíves jóakarata megindít; számíton hálánkra, mely örök s nem kíván több verset öntől. — **N., „Bordal.“** Soh'se ivott még bort, ha ilyen tüzi versre lobban tőle. Olyan mint a süreztet! — **Helen.** Gondunk lesz nagysád kívánatára. A versecskén csak egy sort igazítottunk. Mi is reméljük jövőre is. — **„Bolygó Zsidó.“** Tovább, tovább! — **Borovicska.** Nagyon erős, meghígtottuk. — **Kritikus.** Vétkes mulasztás vádjá alól fölmentetel, további irataid elváraván. A „hatás“ jó! — **Méry, Pápa.** Innen egy csepp, onnan egy csepp: szépen egybeválogattuk. Folytatást! — **Argus.** Oh, egész kényelmesen használják tavalyi és ideai folyamunkat főmunkatárs gyanánt, ha megsokaljuk, majd kimutatást közlünk. A hunyászokdás alapoka az, hogy vártak 200 új előfizetőt arra a nagy betűs hirre, hogy napilap lesz. Azért nem is jelent meg rögtön az új alakban, nehogy elrontsa a rideg való a hatást. De most látják, hogy a régi majdnem 200 előfizető is meg lett tizedelve. Nem is kell egyéb most, mint hogy lássa a közönség is, mi az az ígért nagyszerűség: újra tizedelődik, s ha még majd olvassa is: ugy szakad vége illuziónak, balekségnek, hogy októberre sok lesz a redakció ujja prenumeránsok megszámlálására. A függetlenségi párt, mely nem törődve jövőjével, elnézte, hogy a lapot, akkor uratlan tárgyat, ily kezek kaparintsák magukhoz, majd kezdhet új lapot, mikor a régi tekintélyében összetörve, elvtelenül sakterlappá torzulva, dicstelen tengődés után összeroskad. — **P. K.** Szívesen, de már e számban nem. — **Álarcz.** Alája látunk, nem közöljük. — **R., helyben.** Helyf jelöltsége még nincs azon stádiumban. Amit ön mond, mindenestre érdekes és jellemző, de nem hiszszük, hogy tényező lehetne. Hogy elfogadná-e, arra nézve megnyugodhatik, Helyf e tárgyban ugy nyilatkozott, hogy: „még gondolatban is szép, Győr városát képviselni.“ — **Sz. J., Badacsony.** Köszönjük a megemlékezést; hogy még azon a nagy napon ott nem lehattunk, sajnáljuk nagyon! Üdvözlét mindenkinek, paraszitol királyig, de különösen a választottaknak! Helyettünk szóljon ez az ujság. — **Cs., Pápa.** Rendben van minden. Rögvést itt adjuk izompos is. — **Cs., Pápa.** Pápa. Be van töltve. — **Több kéziratról jövőre.**

Az eredeti Singer-varrógépek

a legújabb javításokkal ellátva,
gurutókra erősített zajnélküli dolgozó-állvánnyal bírnak,
a legegyszerűbb és legtartósabb szerkezetűek,
a legmunkaképesebb és legelterjedtebb gépek
a családi körökben és legmegfelelőbbek az ipari céloknak.

Legjobb biztosíték: a gyárnak 31 éves fennállása,
a forgalom tartós növekedése,
561.000 gép eladása a múltévben, 5 millió levén használatban
Hetenkint 1 frt részletfizetés mellett adatnak el!
Az oktatás díjtalanul, a csomagolás költségmentesen jár.

A versenygépek folytonos támadásai és az
lőbben tanuskodnak az eredeti

eladásbani tartós növekedés a legmegfele-
Singer-gépek kitünősége mellett.

The Singer Manufacturing Co.: Győrött, fehérvári-utca 2. sz.

Brodszky M.
fényképészeti intézete Győrött.

Alulírott tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy
fényesen diszitett

fényképészeti műtermét

Győrött, országut,
a harminczadó atellenében levő Horváth-féle házba
tette át,

s azt a legjobb készülékekkel felszerelte.

Ugyanitt fényképek a legujabb constructio szerint is készíttetnek.

Felvételek eszközöltetnek:

csoporthoz, gyermekek-, gazdaságok- és épületekről, ugyszintén
régie képeknek stb. utánzása természetihűen, finoman és elegans
kivitelben eszközöltetik.

Fölvétel bárhol is teljesíttetik, sőt alulírt oly szerek-
kel rendelkezik, hogy azt rögtön, vagy a nap bármely
szakában is képes eszközölni.

A leghűbb hasonlatosságról, valamint szilárd kivitelről
kezeskedik.

Felvételek mindennap eszközöltetnek, még borult időben is.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlván magamat, maradok
kész szolgálattal

BRODSZKY M.,
fényképész.

Aschendorf Frigyes

30 év óta fennálló

kékfestett és tarkázott árúk

üzlete,

— mely ezelőtt a Kazinczy-utca és Duna-
utca sarkán létező kereskedelmi bank
épületében volt — jelenleg Szechenyi-ter,
10. számú Scharitzer-féle házba helyezte-
tett át.

Ajánlja a n. é. közönségnek saját gyárt-
mányu legjobb minőségű kékfestett és tar-
kázott árúit a legjutányosabb áron és
elfogad mindennemű szövet-, gyapju-, pa-
mut-, posztó-, vászon- stb. kelméket minden
szinben leendő festésre.

1881-ik évben 295.000 palaczk, 1882-ik évben 550.000 palaczk lett elszállítva.

A mohai ÁGNES-forrás

hazánk egyik legszénsavdúsabb

savanyuvize

kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az ideg-
rendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a viz mindazon kóroknál
kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrend-
szer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend.

Fris töltésben mindenkor kapható

ÉDESKUTY L.

m. k. udvari szállitónál Budapesten, Erzsébet-téren.

Ugyszintén minden gyógyszerárban, füszerkereskedésben és vendéglőben.

1881-ik évben 295.000 palaczk, 1882-ik évben 550.000 palaczk lett elszállítva.

A gráci 1881. évi országos kiállitáson elismerési oklevelet nyert.

A gráci 1881. évi országos kiállitáson elismerési oklevelet nyert.